

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

Hac ego fretus expectatione I. S. P. Illustrissimi Præsides, Clarissimi Senatores minùs verear flagitare, ut in hoc sanctissimo Themidis sacrario confidere vobiscum liceat. Quod si pro vestrà singulari humanitate concesseritis, sic conabor præclarissima illa, quæ passim editis, probitatis, vigilantia & æquitatis exempla consecrari, ut vestro iudicio atque calculo non omnino indignus videar extitisse.

A L I A.

EX quo singularis Regis optimi indulgentia & vestra omnium humanitas fecêre, Illustrissime Senatûs Princeps, Præsides Illustrissimi, Clarissimi Senatores, ut ante præscriptam Legibus ætatem liceret mihi amplissimi hujus Ordinis auctoritatem contingere; intellexi pervidendum mihi primùm, quid postularer à me munus illud, quod ambirem, & gnarus deinde imponendi mox oneris ad sustinendum illud viriliter incumbendum putavi.

Verùm id ipsam quod volebam nôsse, quando penitiùs vidi, tantò sensi magis adspirâsse me fortè altiùs, quàm par esset, & tenuitatis meæ conscius, ambitiosi præter modum voti me metantùm non inculavi. Quibus enim præsidij didici instructum eum esse oportere, qui recenseri velit clarissimos tot inter viros, quibus ingenij laus, eruditionis fama, longus rerum Forensium usus, æquitatis amor & spectata probitas verendum toti Gallia nomen conciliârunt. Quàm perspicacem naturâ, solertem mente eum esse oportet, quàm multâ experientiâ exercitatum, qui implicatam tricis

X ; atque

atque involucris veritatem adeat & eandem simulationum larvis obductam possit internoscere. Ut non leviter Litteris & doctrinâ tinctus esse debeat ille, qui populorum mores varios, consuetudines regionum, Veterum instituta, Leges, Edicta, totius antiquitatis seriem animo complectendam habeat, & ortas singulis de rebus contentiones dimendas suscipiat! Ut rigidus æqui defensor, & fides constantisque Innocentiæ patronus, quem nec utilitatis propriæ ratio moveat, nec perturbet metus, nec gratia demulceat aut inclinet.

Tamen etsi hæc timorem afferunt non leviter non deterrent tamen juvenilem animum, aut cupidum rerum bonarum consensescere patiuntur. Imò sensi, ut fatear, quod res est, novos hinc mihi admoveri stimulos, unde invalescere metus debuisse; & quanto præstantior visa est, que circumfulget vos gloria, tanto succendit ambitionem acrius, & ad æmulandum, quod magnam est, provocavit. Vestrum erit ignoscere Ill. Sen. P. Illustriss. Præs. Clar. Senatores, si quid audeat videar, præterquam quod aut ætas ferat, aut temeritas nostra patiatur.

At informantem animo & præcipientem vobis omnibus aliquam perfecti Magistratus imaginem, non licuit illius adipiscendæ spem fore certam, nisi affiderem illis propius, qui abscissum ejusdem exemplar singuli subjicerent. Vestrorum labor ego quotidie, dicebam mihi metipse tacitus, tot inter Fori lumina, neque non pars aliquæ lucis illius inexhaustæ ad nos pertinebit, quæ quod erit caliginosum cumque excutiet. Adversus sedulus comes præstantissimis Ducibus, & eorum vestigijs insistens per intricatas Legum ac Litterarum ambages inoffenso pede decurram. Respicere etiam licebit in ipsum augustissimi Senatûs Principem

cipem & ab illius ore pendere, unde tot Effata,
tot Themidis oracula prodeunt.

Hac ego fretus expectatione multò magis,
quàm ullâ sagacitate mentis aut industria, aggre-
diar, &c.

A L I A.

Quod ambieram votis omnibus, & quod tenui-
tatis meæ conscius vix audebam mihi polli-
ceri S. P. I. Præsidi. Ill. &c. id hodie non
sperare modò posse videor, sed etiam singulari
humanitatis vestræ beneficio propè concessum
gratulari. Tamen cogitanti mihi, quanti sit in hoc
verendo Themidis sacrario, tot inter clarissimos
Magistratus locum occupare, impensus à vobis
favor neque metum abtulit omnem, neque solici-
tudinem exemit. Nam cum conjicerem oculos
in unumquemque vestrùm, quos spectata probi-
tatis fama, Religionis studium, æquitatis com-
mendatio, rerum forensium experientia huic urbi
regiæ tam spectabiles, totiùque Regno tam verendos
effecit, sensi quantis instructum præsidij o-
pporteat eum esse, qui venire vobiscum in tanti
muneris societatem confidat. Ac licet nullis ego
laboribus, nec innatæ, si qua est, solertiæ parci-
tum hæcenus voluerim, ut imponendi mox one-
ris molem quoquomodo sustinerem, sentio nihi-
lo feciùs, quàm temerè ad tantum honoris fasti-
gium adspirarem, nisi ex assiduo vobiscum usu
certa potentissimi ad rem bene gerendam præsidij
spes affulgeret.

Scilicet vestra me omnium exempla rudem
adhuc inexpertumque rerum magnarum erudient,

X 4

&